

De Gever en Zijn Gaven

Deel 2

De Gaven of Manifestaties van de Heilige Geest

Door C.J.H. Theys

Hoofdstuk 7

De Gave van Profetie

Wat is de Gave van Profetie?

De gave van Profetie is **een bovennatuurlijke manifestatie van Gods Geest**, waardoor er op een bovennatuurlijke wijze wordt gesproken, ZOALS DE GEEST VAN GOD de christen (als profeet) DOET SPREKEN.

- DEZE GEESTESGAVE WERKT NIET DOOR MIDDEL VAN HET MENSELIJK VERSTAND, HET IS EEN MANIFESTATIE VAN GODS GEEST DOOR ONZE VOCALE ORGANEN HEEN!

Net zoals Gods Geest “*andere talen*” geeft uit te spreken¹ (zie Hand. 2:4, HSV), geeft Hij ook te profeteren, maar dan in de taal van de spreker zelf. Laten wij de gave van Profetie echter niet verwarren met de gave van “*uitleg van talen*”. Bij

¹ Bij “*vreemde (of andere) talen*” wordt de tong ook door God bestuurd. Men spreekt dan een andere (buitenlandse) taal die NIET zelf is aangeleerd. (noot – AK)

Profetie wordt de boodschap – Gods boodschap wel te verstaan – **niet vooraf gesproken in (de voor velen ON-verstaanbare²) “andere talen”**.

Profetie verheerlijkt ONDER ALLE OMSTANDIGHEDEN alleen Jezus Christus als de Heiland der mensheid. In Openbaring 19:10b (HSV) staat: “...*Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie.*”

Altijd en overal zal Gods Gemeente die instructies ontvangen die overeenstemmen met de bedoeling van **de Geest van God, die altijd in overeenstemming is met de geschreven openbaring van God, de Bijbel.**

Profetie is geen natuurlijke Gave

Op grond van het feit dat Profetie een Geestesgave is, is het ONmogelijk om haar te ‘lenen’. Hoe welsprekend een mens ook kan zijn, toch is zulk een welsprekendheid niet de hier bedoelde Geestesgave! Een mens kan van nature een redenaar zijn zonder ooit de Geest van God te hebben ontvangen.

De Geestesgave van Profetie heeft niets te maken met opvoeding, natuurlijk talent, noch met scholing. **Iets te zeggen, dat in onze herinnering komt is GEEN profetie!**

Verbeelding en een goed geheugen spelen de gelovige hierin dikwijls parten; maar deze hebben echter niets, maar dan ook HELEMAAL NIETS te maken met (Goddelijke) Profetie. Met verbeelding en een goed geheugen kan een mens hele passages uit de Heilige Schrift opzeggen, maar daarom profeteert hij of zij nog niet! De duivel kent de Bijbel trouwens beter dan wij!

Het is ook niet zó, dat wij alleen maar onze mond hebben te openen om dan, vervolgens, uit te spreken (d.i. te zeggen) wat er in onze geest opkomt! Dat is wat er vandaag de dag wel eens VALSELIJK (en dus: ten onrechte) wordt onderwezen als zijnde “profetie”.

Uit al het vorengaande kunnen wij opmerken dat Profetie NIET kan voortkomen uit verworven kennis of scholing. Profetie, zijnde een Geestesgave, komt in werking naar de mate van geloof en genade van God, welke – door Hem – worden toebedeeld.

Romeinen 12:6-7a (HSV): “En nu hebben wij genadeGAVEN, onderscheiden **naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof;...”!!**

Hoe wij ons hebben te gedragen tegenover valse profeten

Profetie is:

- spreken voor/namens God,
- een borrelende, sprekende Geestesfontein,
- zowel bedoeld voor mannen als voor vrouwen, die bekeerd, wedergeboren en gedoopt zijn in water, en met de Heilige Geest,

daarom dienen ALLE christenen ook **te streven naar deze Geestesgave.**

1 Korinthe 14:1 (HSV): “Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar dat u mag profeteren.”

1 Korinthe 14:39 (HSV): “Daarom, broeders (en zusters), streef ernaar om te profeteren...”

Juist omdat ALLEN worden opgewekt om naar deze Geestesgaven te streven – iets, wat de duivel ook weet – zullen degenen die een bediening hebben en/of leiding geven, scherp moeten toezien in de Gemeente. Zij moeten niet ophouden God te bidden om de gave van “het ONDERSCHEIDEN VAN GEESTEN” (namelijk: om te kunnen beproeven of het een ‘goede’ Geest vanuit God is, of dat het een ‘verkeerde’ geest vanuit satan of de mens zelf is – *noot AK*)! Satan zal immers ALTIJD proberen zijn slag te slaan en hij kent de zwakken onder de gelovigen, wier verbeelding en geheugen hij eventueel kan gebruiken als zijn speeltuin! Daar zijn in de Bijbel genoeg voorbeelden van zulke valse profeten. In de bediening van de Geest heb ikzelf mogen ervaren, hoe nodig de gave van “het Onderscheiden van geesten” is. Onder de zalving van Gods Geest mocht ik de verkeerde geest en de valse werking onderscheiden; en ik heb moeten ingrijpen door bestraffing om zodoende de Gemeente, het Lichaam van Christus, te vrijwaren van “besmetting van de (door de duivel beïnvloedde) geest”.

2 Korinthe 7:1 (HSV): “Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van **alle belevlekking** (SV: **besmetting**) van het vlees en **van de geest**, en zo de HEILIGING volbrengen in het vrezen van God (d.w.z.: de vrees om te zondigen).”

² Voor de ‘gewone’ Gemeenteleden, die geen buitenlanders zijn en dus die “andere of vreemde taal” niet spreken, zal deze “vreemde taal” inderdaad een onverstaanbare taal zijn, die vertaald of uitgelegd moet worden, terwijl, als er wel buitenlanders zijn, en de spreker spreekt – door Gods Geest geleid – hun taal, deze buitenlanders natuurlijk wel gesticht zullen worden. Het kan natuurlijk ook zo zijn dat de spreker door God naar het buitenland wordt geleid, om daar – als **Hij** dat nodig acht – in die “vreemde (of andere) talen” te spreken om zodoende tot zegen voor hun te zijn. (*noot – AK*)

1 Timotheüs 5:20-21 (HSV): “Bestraf hen die zondigen, in tegenwoordigheid van ALLEN, opdat ook de anderen vrees (om te zondigen) zullen hebben. Ik dring er op aan, voor God en de Here Jezus Christus en de uitverkoren engelen, dat u zich aan deze dingen houdt zonder vooroordeel en zonder iets uit partijdigheid te doen.”

Profeteren hoeft niet altijd “voorzeggen” (en dus iets in de toekomst) te zijn

Profeteren hoeft niet altijd voorzeggend, en dus iets over de toekomst zeggen, te zijn. Een christen – hier en verder, in het vervolg van deze verhandeling, versta ik hieronder: een bekeerd en wedergeboren mens, gedoopt in water en Geest – die de gave van Profetie heeft ontvangen, behoeft nog geen “ziener” te zijn... Ofschoon er een Schriftuurlijk verschil bestaat tussen “ziener” en “profeet”, kan iemand toch beide tegelijk zijn. Een noodzaak is het echter niet.

1 Samuël 9:9 (HSV): “Vroeger zei iedereen in Israël het volgende als hij God ging raadplegen: Kom, laten wij naar de **ziener** gaan. Want wat vandaag de dag een **profeet** genoemd wordt, werd vroeger een ziener genoemd.”

Samuël was ontegenzeggelijk een “ziener” in Israël; want in 1 Samuël 9:11, 18 en 19 wordt van hem dit getuigenis gegeven. Als “ziener” vertelde Samuël aan Saul dat de ezellen van zijn vader Kis, die verloren waren geraakt, alweer gevonden waren (zie 1 Sam. 9:3-5 en 20). Saul daarentegen profeteerde, maar heeft NIET de toekomst voorgezegd.

1 Samuël 10:6-12 (HSV): “Dan zal de Geest van de HERE **over** u vaardig worden (in de oude bedeling kwam de Geest “over” iemand, niet “in”) en u zult samen met hen profeteren;... Toen zij daar bij de heuvel kwamen, zie, een groep profeten kwam hem tegemoet; en de Geest van de HERE werd vaardig over hem, en hij **profeteerde** in hun midden. Toen ieder die hem sinds jaar en dag kende, zag dat hij – zie! – met de profeten **profeteerde**, zei het volk, de één tegen de ander: Wat is er toch gebeurd met de zoon van Kis? Is Saul ook onder de profeten? ... Daarom is het een spreekwoord geworden: Is Saul ook onder de profeten?”

Profeteren kan bijvoorbeeld gelijk staan met het “spreken in andere talen + uitlegging van die talen”, want er staat geschreven: “En ik zou wel willen dat u allen in andere talen spreekt, maar vooral dat u profeteert. Immers, **wie profeteert, is meer dan wie in andere talen spreekt**, TENZIJ hij het uitlegt, opdat de gemeente erdoor opgebouwd wordt.” (1 Kor. 14:5, HSV).

Maar om de toekomst te kunnen voorzeggend behoeft een christen bepaald niet in “andere talen” te spreken en het daarna uit te leggen. Houdt alstublieft het één en het ander uit elkaar! Ofschoon ik geloof dat alle twaalf gedoopten van Handelingen 19:6-7 spraken “in vreemde talen en profeteerden”, toch is er in dat feit op zich zelf niets dat mij overtuigt, dat zij, toen zij de Heilige Geest ontvingen, de toekomst hadden voorgezegd.

Profetie en het profetenambt

Uit hetgeen Paulus in 1 Korinthe 12 heeft geschreven, weten wij ook, dat er onderscheid bestaat tussen “de Geestesgave van Profetie” en “het Profetenambt”. Het “Profetenambt” ziet namelijk op **de bediening als zodanig**:

- 1 Korinthe 12:28 (HSV): “God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten...”
- 1 Korinthe 14:29 (HSV): “En laten twee of drie profeten spreken (in de Gemeente), en laten de anderen het beoordelen.”
- Efeze 3:5 (HSV): “(mijn inzicht in het geheimenis van Christus – zie vers 4) dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest (van God),”
- Efeze 4:11 (HSV): “En **Hij** heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten...”

Ofschoon Paulus het spreken door de profeten beperkt tot 2 of 3 in eenzelfde samenkomst, toch is het wel geoorloofd dat ALLEN de gave van Profetie uitoefenen, maar dan om beurten, zoals de Geest het leidt.

1 Korinthe 14:31 (HSV): “Want u kunt ALLEN, de één na de ander, profeteren, opdat allen leren en allen bemoedigd worden.”

In de praktijk van het gemeenteleven zal het nu zó moeten zijn dat de christen met het profetenambt de uitspraken zal beoordelen van de christen die profeteert (namelijk: of die dus ook echt “de gave van profetie” heeft); en wel alleen in deze bedoeling: dat hij vaststelt of de werking van deze Geestesgave ECHT en ONVERVALST is.

Wat profetie doet

Een waarachtige profetie brengt dat teweeg in mensenharten, waartoe de Heilige Geest haar heeft doen uitspreken.

Een waarachtige (en dus Goddelijke) profetie mag daarom zeker niet worden veracht!

- 1 Thessalonicenzen 5:20 (HSV/SV): “Veracht de profetieën niet.”

De Bijbel leert ons dat profetie STICHT; dit is op zichzelf al een toetssteen.

- 1 Korinthe 14:4b (HSV): “wie profeteert, bouwt de gemeente op (SV: **sticht de Gemeente**)”

Het is de Heilige Geest, Die dan spreekt om te vermanen en te vertroosten.

- 1 Korinthe 14:3 (HSV): “Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw (SV: stichting) en vermaning en troost.”
- Richteren 4:4-5 (HSV): “En Debora, **een vrouw die een profetes was**, de vrouw van Lappidoth, die gaf in die tijd als richter leiding aan Israël. Zij woonde onder de palmboom van Debora, tussen Rama en Bethel, in het bergland van Efraïm, en de Israëlieten gingen **voor de rechtspraak** (SV: **ten gerichte**) naar haar toe.”

Ook brengt profetie God alle lof, dank en eer.

- Lukas 1:67-68a (HSV): “En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde: Geprezen zij de Here, de God van Israël,...”. Lees ook nog de verzen 68b-79.

Profetie is altijd overtuigend en oordelend en openbaart de verborgenheden in het hart en leven van een zondaar; daarom brengt (een waarachtige) profetie mensen tot bekering.

- 1 Korinthe 14:24-25 (HSV): “Maar als allen zouden profeteren, en er kwam een ongelovige of niet-ingewijde (de Gemeente) binnen, dan zou die door allen overtuigd en door allen beoordeeld worden. En zo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar, en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden, en verkondigen dat God werkelijk in uw midden is.”

Profetie richt zich soms tot de enkeling

Ofschoon profetie zich in de eerste plaats richt tot de Gemeente, kan het toch gebeuren dat zij wordt gegeven met betrekking tot één persoon. Hierover kunnen wij lezen in 1 Timotheüs 1:18 (HSV): “Dit gebod leg ik u op (SV: beveel ik u), mijn zoon Timotheüs, in overeenstemming met de profetieën die voorheen over u uitgesproken zijn, opdat u in deze dingen de goede strijd strijdt.”

Teksten tot besluit

Ik wil deze verhandeling over PROFETIE nu gaan beëindigen met enige voorbeelden uit de Bijbel die voor zich zelf spreken.

Numeri 11:25-29 (HSV): “Toen daalde de HERE neer in de wolk en sprak tot hem (d.i. tot Mozes), en Hij zonderde een deel af van de Geest Die op hem was, en droeg dat over op de zeventig mannen, die oudsten. En het gebeurde, toen de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer. Twee mannen echter waren in het (leger)kamp (dat altijd – ter bescherming – rondom de tabernakel lag) achtergebleven. De naam van de ene was Eldad, en de naam van de andere Medad. De Geest rustte op hen – zij behoorden namelijk tot de aangeschrevenen, maar waren niet naar de tent (of tabernakel, voor de samenkomst) vertrokken – en zij profeteerden in het (leger)kamp. Een jongen liep snel weg en vertelde het aan Mozes, en zei: Eldad en Medad profeteren in het (leger)kamp. Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, één van zijn uitgekozen jongeren, antwoordde en zei: Mijn heer Mozes, belet (SV: verbied) het hun! Maar Mozes zei tegen hem: Zet u zich voor mij in? **Och, of ALLEN van het volk van de HERE profeten waren, dat de HERE Zijn Geest over hen gaf!**”

Als u deze passage biddend hebt gelezen, zult u inzien dat:

- de zeventig oudsten van Israël profeteerden, toen de Geest van God op hen rustte, maar daarna niet meer;
- óók Eldad en Medad, die in het legerkamp waren achtergebleven, profeteerden, omdat de Geest van God óók op hen rustte, ofschoon zij niet naar de tent van Mozes (m.i. wordt hier de VERPLAATSBARE Tabernakel bedoeld, die Mozes, in opdracht van God, had laten bouwen – noot AK) waren gegaan en zij hielden niet op met profeteren in het legerkamp,
- Mozes wenste dat AL het volk, dus ALLEN, profeten waren, zodat zij allen mochten profeteren wanneer de Here Zijn Geest over hen zou geven.

In ALLE gevallen dient te worden opgemerkt dat alleen werd geprofeteerd ZO LANG als de Geest van God op een persoon of personen rustte. Uit de voorgaande teksten blijkt de vrijmacht van God wel voldoende om deze Geestesgave in werking te doen treden in die levens, WAAROP Hij, Oudtestamentisch gesproken, Zijn Geest deed rusten. In de nieuwe (tijds)bedeling³ komt de Geest INWONEN in de gelovige. Vergelijken wij het gebeurde met de Schriftuurlijke instructies in de hoofdstukken 1 Korinthe 12 en 14, dan treedt de Goddelijke harmonie in de Schriften duidelijk aan het licht.

Wie was nu Saul, de zoon van Kis?

Hij was eerst een onbetekenend man, van het kleinste van alle geslachten van Israël... Toen de Geest van God vaardig werd over hem en op hem rustte, begon ook hij, zoals wij reeds eerder opmerkten, te profeteren.

³ De nieuwe (tijds)bedeling = Het tijdperk waarmee de periode van 2000 jaar van de Gemeente, en van de Heilige Geest, en van Gods genade voor de mensheid wordt bedoeld. De telling van deze periode van 2000 jaar is m.i. begonnen bij de aanvang van de bediening van Jezus Christus op aarde. (noot – AK)

Zelfs de boodschappers die Saul had uitgezonden om David te doden, profeteerden toen God Zijn Geest vaardig over hen deed zijn.

1 Samuel 19:20-24 (HSV): *"Toen stuurde Saul boden om David te halen. Die zagen een groep profeten bezig met profeteren, en Samuel stond daar en gaf hun leiding (SV: en was "over hen gesteld"). De Geest van God kwam over de boden van Saul en ook zij begonnen te profeteren. Toen men het Saul vertelde, stuurde hij andere boden, maar ook die begonnen te profeteren. Vervolgens stuurde Saul opnieuw boden, een derde groep, en ook die begonnen te profeteren. Daarna ging hij ook zelf naar Rama, en hij kwam bij de grote waterput die in Sechu is. Hij vroeg en zei: Waar zijn Samuel en David? Men zei hem: Zie, zij zijn in Najoth bij Rama. Toen ging hij daarheen, naar Najoth bij Rama; en dezelfde Geest van God kwam ook op hem. En al profeterend ging hij verder, totdat hij in Najoth bij Rama kwam. ... Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten?"*

Hanna's lofzang is één profetisch gebed:

1 Samuel 2:1-10 (HSV): *"Toen bad Hanna en zei: Mijn hart springt op van vreugde in de HERE, mijn hoorn is opgeheven in de HERE; mijn mond is wijd open tegen mijn vijanden, want ik verheug mij in Uw heil. ... Zij die de HERE ter verantwoording roepen (SV: met de Here twisten), zullen verpletterd worden; Hij zal in de hemel over hen donderen. De HERE zal rechtspreeken (SV: richten) over de eindigen der aarde; Hij zal Zijn Koning kracht geven, en de hoorn van Zijn Gezalfde opheffen (SV: verhogen)."*

Zowel Haggai als Zacharia, profeten in Israël, profeteerden tot de Joden die in Juda en te Jeruzalem waren. In de Naam van de God van Israël profeteerden zij tot hen (zie Ezra 5:1). En hetgeen zij profeteerden was het volk een vertroosting. Zo worden in onze dagen ook wij vertroost door de profetieën van de Haggai's en Zacharia's van onze tijd.

Toen de Geest van God op Bileam rustte profeteerde hij en de door hem uitgesproken profetie was een machtige zegen voor Israël. Ook profeteerde hij met betrekking tot hetgeen (toen nog) toekomstig was.

Numeri 24:2-24 (HSV): *"Toen Bileam zijn ogen opsloeg en Israël zag, gelegerd volgens zijn stammen, kwam de Geest van God over hem. Hij hief zijn spreuk aan en zei: ... Hoe goed zijn uw tenten, Jakob! uw woningen, Israël! Als beekdalen strekken ze zich uit, als tuinen aan een rivier; de HERE plantte ze als aloë's, als ceders aan het water. ... Er zal een Ster uit Jakob voortkomen, er zal een Scepter uit Israël opkomen; Hij zal de flanken van Moab verbrijzelen en alle zonen van Seth vernietigen..."*

Agabus, een christenprofeet uit Juda, profeteerde aangaande de dingen die Paulus zouden overkomen.

Handelingen 21:10-11 (HSV): *"En toen wij daar vele dagen bleven, kwam er een zekere profeet uit Judea, van wie de naam Agabus was. En hij kwam naar ons toe, pakte de gordel van Paulus, en nadat hij zijn eigen handen en voeten daarmee gebonden had, zei hij: Dit zegt de Heilige Geest: De man van wie deze gordel is, zullen de Joden op deze manier in Jeruzalem binden en in de handen van de heidenen overleveren."*

Van Filippus, de evangelist, lezen wij in hetzelfde hoofdstuk, dat hij vier dochters had, die alle vier profeteerden (zie Hand. 21:8 en 9). Vergelijk dit met Joël 2:28 en Handelingen 2:17: *"En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest (SV: dat Ik Mijn Geest zal uitgieten) op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren,..."* (HSV).

Jezus, de Zoon van God, wandelend op aarde, was de grootste Profeet, Die ooit op aarde heeft geleefd. Van Hem staat geschreven:

- Deuteronomium 18:15 (HSV): *"Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren."*
- Lukas 7:16 (HSV): *"En vrees greep hen allen aan en zij verheerlijkten God en zeiden: Een groot Profeet is onder ons opgestaan; en God heeft naar Zijn volk omgezien."*
- Johannes 6:14 (HSV): *"Toen de mensen dan het teken dat Jezus gedaan had, gezien hadden, zeiden zij: Hij is werkelijk de Profeet, Die in de wereld komen zou."*
- Hebrëeën 1:1 (HSV): *"Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de (voor)vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon."*

PROFETIE als GAVE van de Heilige Geest is voor de Gemeente HET ALLERVOORNAAMSTE!

U, als christen, begrijpt vast wel wat ik hiermee zeggen wil.

C.J.H. Theys

Tot zover hoofdstuk 7 (van deel 2)